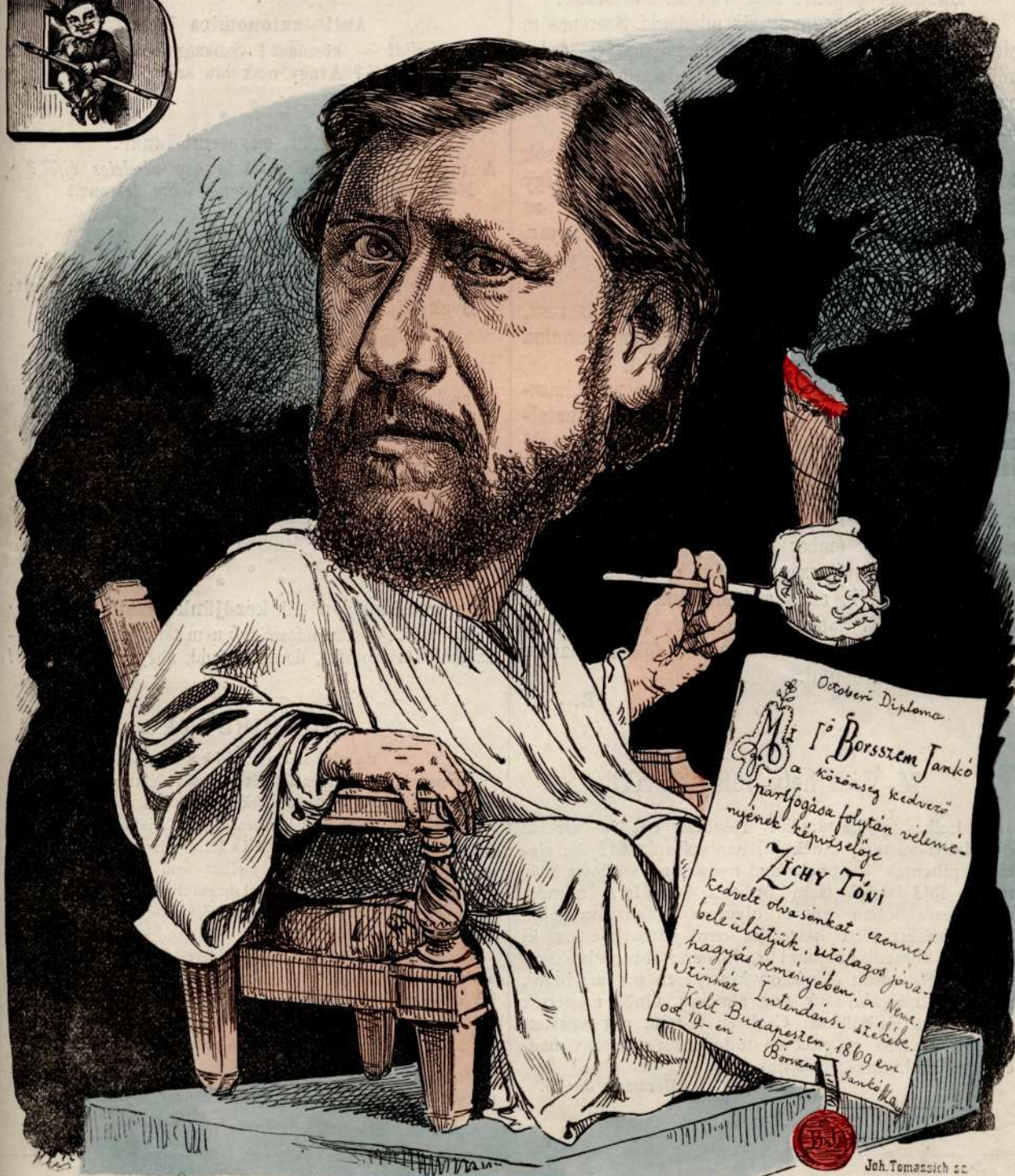

BORSSZEM JANKÓ

Octoberi Diploma
 Mi J^o Borsszem Jankó
 a község kedves
 partfogása folytán velemie-
 nyének képviselője
ZICHY TÓNI
 kedvelte olvasónkat. ezennel
 beleültetjük, utólagos jóra-
 hagyás reményében, a Nem-
 zetségi Intendánsi stébébe.
 Kelt Budapesten, 1869 évi
 oct. 19-én.
 Borsszem Jankó fia

Joh. Temessich cc

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Zichy Tóni.

Habemus papam! Meg van az intendans!

Ő az, kiben megnyugszik mindenki. Szerencsére elég okos ő arra, hogy saját megnyugvása érdekében ő nem nyugszik bele. Csodálatos jelenség ez ember, ki jó is, okos is, mégis mindenki szereti.

Szerencséje az, hogy jóságánál fogva sok tökfilkó okosabbnak tartja magát ő nála s így kikerüli az okos emberek legnagyobb baját: az ostobák irigységét. (Hjah, kárán okul a magyar, s Zichy Tóni nem hiába írta meg „a nagyság átkát.“)

Bocsássuk meg neki, szándéka nem volt rossz, aztán úgy látszik, most már „nunquam carmina dicet.“

Az ő hivatása nem a szép, hanem a hasznos. S minek legyen ő a nemzeti színház hatalmának aegise alatt a l-ügyelő, mikor fel-ügyelő lehet a pestvárosi tankerületben?

De ilyenek vagyunk mi! Oly hévvel üzzük a rendezkedést, hogy rosszul esik látnunk, mikor csak egy ember is helyén van. Mivé már nem akarták tenni szegény Tónit? A bécsi ujságok gróffá teszik, az akadémia poétává, a pápaiak követték, a pesti lapok intendánsá. Szerencsére ő elég okos a sok szék közt nem a földre, hanem az iskolai székre ülni.

B. J.

M. Vásárhely választóinak!

Lelkes polgártársak! Régóta, epedve vártam őt. Hiába vártam, kinek hijában voltunk: őt! Az elemek pihentek és poshatag nyugalom szállotta már meg a föld lakóit. Nem ordított senki! A mimika már veszendőben volt és olympusi Madarász sajtó szívvel nézett néha hátra, ha nem láthatja-e azt, ki nagyobb komédiás nálánál is, ki hamisabb páthoszsza tud beszélni mint ő s ki oly keservesen tud sandítani, miről e zászlós ur sem álmodik. Önök megérték vágyunkat. Felküldték. Csak én tudom, mit vesztetem elmaradása — csak én tudom, mit nyertem megérkezte által. Lekötelezettjök

Borsszem Jankó.

BORSSZEMEK.

Mózes barátomhoz.

Sp. Mózi! ugyan rútul bánnak veletek *Bukaresztben!*
M. Hát a magyar Bukareszt — Ó Buda — jobb-e?
Itélj!

* * *

Anti—autonomica liga.

Szint vallál — köszönet! Szükség ismérni az érczet,
Színarany-é? Avagy csak hiu *színe* arany?

* * *

Konek m. egyetemi tanár.

A magyar egyetemen mért ül oly *rémletes éjjel?*
Mert még benne ma is *Tognio lelke* bolyong!

* * *

Hegymögi szentek.

Nektek az „isteni rend“, mi a kamrát tölti s az erszényt;
Élték is *istenileg*, ámde nem *istenesen*.

* * *

A kőbányai disznók s a belügyérség.

A *szállások* ügyét rendezni nem engedik *ott fenn*;
Hejh az a disznóháj jó a *kenésre* nagyon!

* * *

Szegény Pest!

Mért nevezik Pestet *Sodomának* a hegymögi szentek?
Hát mert *Rauschere* nincs, s nincsenek *Ubrykai!*

* * *

„A pártoskodáson túl kezdjünk hazafiak lenni!“
Jókai szól; — *Csernátoninak* nem tetszik a szép szó; —
Szidhatod a molnárt, de ne mondd, hogy *lopja a lisztet!*
SPINOZA.

CSÖDHIRDETÉS.

Miután Farkatlan Miska nemzeti cigány-zene-társasága eddigi semleges állását a pártok felett elhagyván, nyirettyijét a honáruló 67-es elvek szolgálatába adta és muzsikájával ezentul a Deák-párt kárhuzatos politikáját akarja dicsőíteni, mi nevezett Farkatlan Miskát hitvány jobboldali cigánynak deklaráljuk s zenéje mellett nem quaterkázni honfui köteletségünknek tartjuk s mással hegedültetjük el reményeinket.

Ez okból tehát egy meggyőződésünkkel nem ellenkező cigánytársaságra esődöt hirdetünk.

E társaság elvhu czinczozása lesz baloldali füleink egyetlen szórakozása. Anyagi föltétek: szabad tányérhordás és korlátlan vadászati jog cigánymakaóbankókra és Lónyai piczulákra.

Kelt Győrött, 1869. évi október 18.

A győri baloldali kör gyűléséből. *)

*) Én azt hiszem, fölösleges volt a csődhirdetés baloldali cigánybandára — ha az urak megmaradnak egymás közt.

B. Jankó.

Suezből.

Mózes és Mr. Lesseps, az új csatorna partján fogadják a vendégeket.

2 - i k H A R A N G S Z Ó .

Kiling kalang, kiling kalang,
Csendül az elnöki harang.
De bezzeg hiába csendül,
Azért a zaj még sem csendül,
S a mult ülés jegyzőkönyvét
— Ősi szokás úgy kívánja —
A tisztelt ház, mint a törvényt,
Nagy zajjal authenticálja.
S Lónyay Menyus felállván,
— Bal kezével jobbik állán,
Jobb kezével egy könyvhalmon,
Mindenki fülel, hogy halljon.
(Uczzu, Kónyi Mónyi mostan
Plajbászt, fület hegyez gyorsan !)
A beszédnek ered ígyen:
„Áldás és békesség lígyen,
Egyszer egy az most sem kettő,
Hármat elveszek belőle,
A deficit az rettenő,
Mindig is rettegtem tőle;
Hanem hozzá hármat adván,
Sokszorozd meg kétszer öttel,
Élj meg szépen a kamatján,
Ne törődjél a töröttel;
Ha többet kapsz az adóbul,
Főd azon még meg nem bódul;
De a hátralék az rosz jel,
Véle mind a többbit oszd el;
A mi megmarad azontul,
Bizony nem sok, engemucscse!
Ime kamat kamatostul
Az országos magyar budzset!
Ez való! Nem csiny, sem ötlet,
Tisztán hat millió többlet!“

* * *

És hogy hiteles e versem,
Mutatja, hogy azon nyersen,
A hogy hozta az ülésből,
Irányi Dani fejből
Irtam én le szórul szóra,
Mindjárt másnap virradóra.

Egy pár szó az ellenzékhez.

Soká tűnődtem ama furesaság felett, hogy miud-
eddig nem lettünk miniszterek, pedig öregszünk, hajh,
s a piros bársonyos székek nem alattunk kopnak.

Jó, hogy a mi megyei közönségünknek most is
az a meggyőződése, hogy mindig mi álltunk a kezde-
ményezés terén. Ebből a negatív valóságból nagy igaz-
ság néz ki, valamint negatív valóság az, hogy pártunk
az igazságot elhazudta. A politikában is vannak fillen-
tések. Hogy is mondta a mult héten elhunyt Sainte-

Beuve? „Il-y-a des mensonges vraisemblables.“*) A
dolog tehát úgy áll, hogy mi hazudtunk — igazán.

Már a mi az én lelkiismeretemet illeti, az tiszta.
Én hoztam vissza az ujkori Babyloniából a zsidót, csi-
náltam német lapot, metéltem zsidó gyereket, lettem
philister, hogy lehessen miniszter, megjártam Kecse-
méret, Kanizsát, Pápát s szívemen viselem pártunk bánatát.

Ennyit a többiek se tettek. Tisza még most se
ment el Mohl hetedik fejzetéig. Giczty magába szállni
készül, Várady elcsapott egy tanárt, Szathmáryt az
intendanturhatnamság bántja.

Avagy sziklára vetnök el pártunk uborkamagvait?
A bársonyszékek ülészakról ülészakra folyvást nem a
mi terhünk alatt nyikorognak,**) s mi egyre a holló e
szörnyű ígéjét hallgassuk: s o h a s e m ! ?

Lépünk végre a cselekvés terére. Nekem van egy
tervem. Miután nevezetes krízisek ütöttek ki, azaz:
Napoleon császár kővét dobta a közös kormány elé,
Eugenia utazása által a delegatiók tarthatlansága vég-
legesen bebizonyult; miután a „Neue Freie“ részvényei
ingadoznak, a debreczeni torony kakasa ingadozik, And-
rássy pedig nem ingadozik: azt vagyok tanácsoló, hogy
mihelyt a lét és nem lét közt forgó nemzeti színház
intendansa lettem, azonnal a hazafias cselekvés terére
lépünk, melyhez eddig is hűk voltunk! Eugenia utazása
által szétrobbantjuk az Andrássy-miniszteriumot, (hadd
érje e csapás a miniszterelnököt még Ázsiában.) elá-
rasztjuk a boldogságot minden megyében, bankot alapít-
unk a kath. papság ellen és a kálomista egyházmegyére
szavazunk.

Minderre épen most van a legjobb alkalom, mi-
kor Andrássy Eugeniának kurizál, és zempléni verebek
helyett nilusi krokogyélusokra vadász.

Minő nap lesz az majd! Mikor Andrássy vissza-
térvén Ázsiából, bejön az országházba és helyére akar
ülni, hát csak azt látja, hogy nem bengáliai, hanem
hazai tigrisek csattogatják fogukat a miniszter-padon,
hogy Tisza ül ott, a többi fauteuilön pedig sorba Giczty,
Várady, Horn, Ivánka. stb.

Akkor az egykori (ah!) miniszterelnöknek nem
lesz más tennivalója, mint elkullogni sátoraljai képv-
selői székére, hol nehéz szívvvel fog a közönséges padra
a durva zöld vászon elé ülni.

Azért rajta a cselekvés terére!

Jókai Mór.

B. J

*) Kérem alásan, Sainte-Beuve azt mondta: „il-y-a des
vérités mensonges.“ B. J. *)

*) Tudom, de nekünk a mogy kell. J. M.

**) Rogo, ez nem áll; én mindennap megülöm őket —
ülés után — próbára. K. L a c z i.

Az állatkertben.

Borju. Tudsz-e francziául?

Majom. Tudok.

Borju. Hát mit jelent az, hogy Sainte-Beuve?

Majom. Szent boeuf? Hát szent ökör.

Borju. No ládd! Én is az leszek!

Majom. Ha a turini pápa úgy akarja.

Index lectionum,

quas in baloldalense oppositionalium universitate se frequentatos professi sunt
per semestres annorum 186^{6/9}.

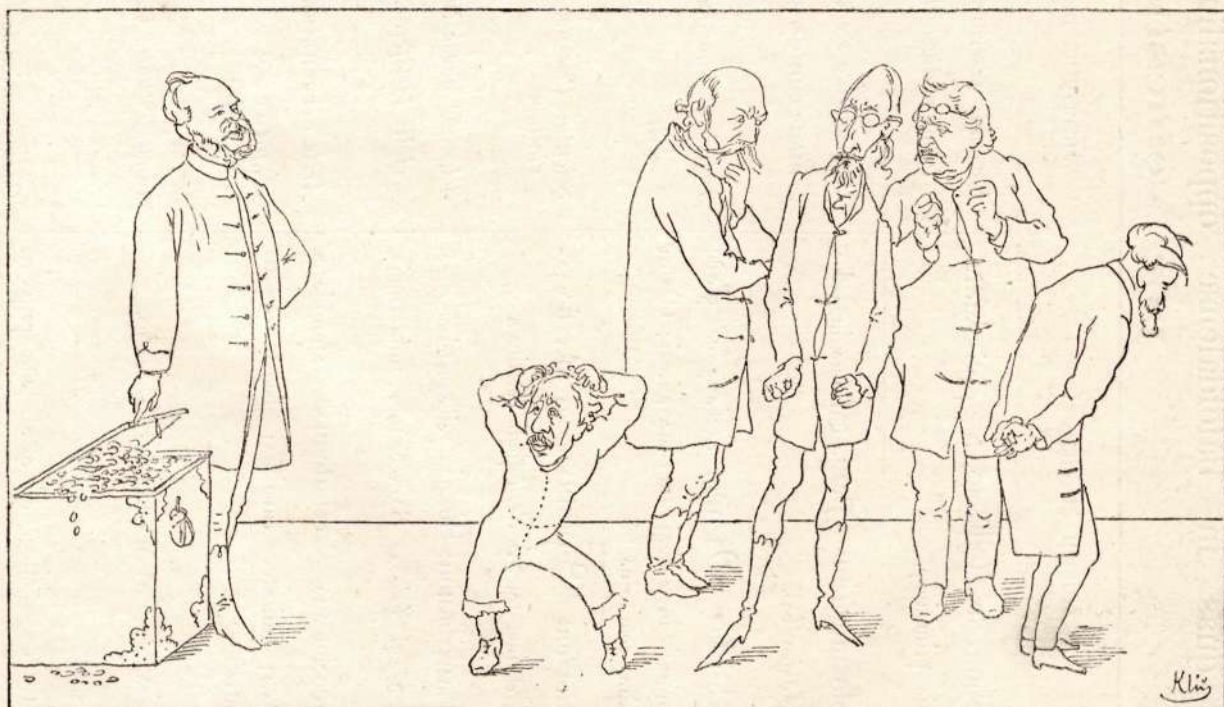
Nomen et character	Inscriptus facultatis	Receptum nomen testatur questor	Didactrum diaetale acceptos et immunitatem comprobata testatur	Adnotata
Colmarcus Tibiscus, dux partis baloldalensis pinnitios.	<i>Faciendi gesezarum baloldalensium diaetalium.</i>			Sine facultate.
Colmansuetus Gierzy, dubiosus in rebus baloldaleusibus.	<i>Philosophiae scepticae in dignitate ministeriali.</i>			In situ desperationis, quod attinet res baloldalenses.
Gabrielus Várady, archangelus gladii flammali in collegio mármarosiensis; Dalai Lama comitalis.	<i>Dejiciendi magistrorum collegii.</i>			Caret spe, posse fieri ministrum.
Eduardus Cornutus, novus liber hungarus, et inventor N. S. defecit doctrinae.	<i>Scientiae Pentateuchorum financialium.</i>			Frustra nititur ad sedem attinendam curulem.
Abantibundus Jókai, circumscissor populi delecti Jehovahae, Eduardi tutor minorum.	<i>Scientiae novae liberis financialis lactiferae.</i>			Nunc conversus in fidem hebraicam, quod pertinet ad pecuniam, creditum circumscissionis artem.
Ludoviciosus Cernatovus, calumniator audax; imitator emeritus; hujus temporis „controlleur.“	<i>Artis circensium, ut habeat „panem.“</i>			Novissime vestitus pelle regis animalium, quod portabat id bene notum vehiculum Salvatoris.
Orestes Patay, bacchus laureatus.	<i>Impossibilitatis bibendi.</i>			Vultu refarcta gloriosae lux aurorae.
Pilades Csiky, ab aetate sua perfecta, dilector libellium moderatus.	<i>Cassae agriensis urbanae.</i>	Ladislaus Kovács.	Joannunculus Piperculus.	In hoc uno differt ab Estano.

Hodie tibi —

Fináncz Menyus. Már kérem szeretettel, deficit nélkül nem dolgozhatik mai napság finánczminiszter. Az emelkedő szükségletek, politikai helyzetünk, nemzetgazdasági viszonyaink — a mult — a jelen — a jövő... tetszik tudni, kérem alásan!
Oppositionalis chorus. Hahaha! Hehehe! Hihihhi! Hohoho! Höhöhö! Huhuhu! Hühühü!

Cras mihi.

Fináncz Menyus. Azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy a kezeimre bízott, rendes költségekre szánt ország pénzéből néhány milliócska fölösleggel állhatok a t. ház elé.
Oppositionalis chorus. Tyűh, deficit teremtette! — Ez ugyan beszámolt nekünk!

Die schlimmen Buben in der Schule.

I.

Prof. Menyhért. Rogo humillime, ne tessenek oly éktelen lármát csapni!

Discipulusok. Hát tanár urnak miért nincs libellusa, a miből tanítana minket? Már mi bizony csak azért is lármázunk!

II.

Prof. Menyhért. No itt van a káté — már most van miből tanulni, ha akarnak!

Discipulusok. Micsoda? Az ilyen vastag könyvből mi nem tanulunk! Aló mars! Vesd el magad!

UTILÉVELEK OLASZORSZÁGBÓL.

Lilaszin Vilmoggiótól.

I.

VELENCZE, sept. 12.

A nap dicsően kelvén fel reggel az adriai tengeren, egyszerre megdöbbenve láttam meg a Márk tornyát. Mindjárt Petrarca jutott eszembe, s ezt irtam jegyzőkönyvembe: la bella Venezia.

A Doge-palotának két hatalmas frontja és 60 oszlopa van; vajmi szépség ez, kivált ha a hold süt rá (de csak holdtöltekor.) Ekkor a habok szende locsogást úznek csendes éjen át. Vártam, hogy a gondolatok mikor éneklik már ezt a híres dalt: „Il dolce far niente.“ De nem énekelték. Ugy látszik hát, hogy a corso már nem létezik. Hiába, nincs már doge, mind ott vannak eltemetve a János-templomban; a signoria alszik.

A heves vágy azonnal egy gondolába üzött, ama mystikus gondolák egyikébe, melyeken — mig mi magyarak az izlam ellen harczoltunk — mindig az ment végbe, hogy a szép velencei hölgy a palota hátulsó lépcsőjéről, álarcozva a gondolába suhant, hol kedvese nagy titokban várta harsány énekszóval. Azalatt a sbirrek az utcasarkon leskelődtek, kezükben velencei üvegből készült törökkel.

Kerestem e sbirreket, de csak szűk, piszkos sikátorokat láttam, melyeknek sötétségében először volt alkalmam tapasztalni a velencei éj szépségét. Csillagfény, holdbugás, stanzák, éji esend; kilenczkor pedig a setét en mindig egy ágyut sütnék el egy doge emlékeztetése, kit a rettenetes tizek 1273-ban ártatlanul kivégeztettek.

De mindez semmi a Márktérhez képest. Csak kávémat ittam meg reggel, s rögtön megnéztem a Márk-templomot.

Hallatlan! Őt rengeteg arabiai kupolája van zsufolt mozaikkal s byzanci tornyocskákkal. A templom előtt pedig ezrenként búgnak a galambok — évszázadok óta. Valóban csodálatos egy ország, csodálatos galambok, csodálatos torony, melynek tetején sárga szemüveget adnak az ember szemére, hogy ábrándozásba ringassa magát a két vasemberen, kik az óratorony tetején a harangot verik.

Ily csodálatos állapotban az ember mély gondolatokba merül. Elgondolkoztam. — Istenem, itt koronázták a dogét, itt fejezték le Marinot, itt locsogtak mindig a habok a csendes éjen át, mialatt a hold sütött, s az utczákon sbirrek leselkedtek, kezeikben velencei üvegből készült törökkel.

II.

NÁPOLY, sept. 19.

Nápoly egy nagy város az adriai tenger mellett. Minden háznak erkélye van, melyen a hölgyek este a habok susogásakor, mialatt a hold süt, kilépnek és virágot szórnak az idegennek.

A Vezuv borzasztón magasztos. Mikor a kraternél voltam, lelkem átszállott a mesés ókorba. Láttam a szegény láva elől szökő herkulesek és pomperianusok, jalkiáltásait. Elmerengtem. Mindenütt csak tűz, láva,

veresség, bömbölés, hamu, lebkő, sustorgás. Borzasztó kép! S mindezek közt a fenséges Vezuv, melyen mintha még most is Plinius állna.

Pompejiban járván, egészen az ókorba képzeltem magamat.

Nápolyban egyáltalában iszonyu sok szép van, de mégis legiszonyosabb szépségű az, mikor a nap leszáll, a habok locsognak, a levél szerelmet rezeg, a világító torony ég, a Molón pedig ágyút sütnék el. Ilyenkor a nők tengerész-férjeiket siratják. Soká elmerengtem, mig egy rózsza felébresztett. Egy erkélyről egy gyönyörű nápolyi nő dobta le nekem. E rózsza Ne-felejts nekem.

Ha az ember a muzeumba megy, föléled előtte a mesés ókor. Itt annyira elmerültem, hogy nem tudtam megtalálni Óvári Lipót barátomat. Ekkor egy tizenkét éves leányka mutató ujjával mutogatta nekem a járókelőket. Ilyenkor elbágyad az ember lelke és mély gondolatokba merül. Az enyészet egész hatalmát érzi az ember. E fényes Nápolynak már a Hohenstaufenek alatt irodalma volt.

De most sietnem kell Siciliába, mert rajongás fogott el utána. Felkeresem azon helyeket hol Schiller „Messinai ará“-jának históriája végbe ment. Oly nehezen válok meg innen, hol oly ábrándosan locsognak a habok a csendes éjen át, fényesebb a hold, szebb a dal, virág, szerelem, susogás, hab, moraj, hölgy, bűgás és a Vezuv.

Egy vak munkatárs.

Az olvasók kétségen kívül ismerik a lapokból azon hirt, mely szerint egy vak fiu kihallgatáson volt a királynőnél Gödöllőn. E világtalan ifju, Kondor György, VIII. oszt. tanuló s a vakok intézetének növendéke, szerkesztőségünkbe a következő munkálatot hozta el, melyet fon tösszága miatt változatlanul közlünk:

KATECHISMUS A VAKOK SZÁMÁRA

Irtja:

VOIDISEK VAJDAFY GUSZTÁV.

felügyelő tanító, a bizottság elke, doctor Ignác ur paranasából.

Mi a vakok intézete?

Fináncz képezde.

Mire valók a vak finánczok?

Arra, hogy miután a kormány nagyon kevés adót vet ki az országra, kell lenni finánczoknak, kik a templomok ajtajánál s az utczák szegletén s ha a szükség úgy kívánja, házról házra járva, megfinánczolják a közönséget.

Gondoskodik-e a bizottság a vakokról intézetből kiléptük után?

Igen is.

Mi által?

Az ápdola által.

Mi az az ápdola?

Egy nagy fabódé, melyben a vak finánczoknak kötelességük minden reggel összegyűlni, hol meghatároztatik, hogy hány embert kell megfinanszolni és mennyi pénzt kell befinanszolni. Ez ugy eszközöltetik, hogy nyirkos lebujkban repedt sarku delnök és vig bakák alá kell muzsikálniok estétől reggelig, mely alkattal bő részük van a pálinkában.*)

Mi lesz ez intézmény következménye?

Az, hogy Ignác urnak több három emeletes háza lesz Pesten.

Mit kell tennünk hogy ezen finánczialis rendszerben részt vehessünk?

Örizkednünk kell az ördögöktől.

Kik az ördögök?

Az első Dr. Mihályik Izidor, ez a megtest-sült Luczifer; a második Kondor György, ez meg már Luczifernek közvetlen származéka.

Mire törekszenek ezen gonosz lelkek?

Arra, hogy elirigyeljék Ignác ur három emeletes házeit; másodsor: a vakokat nem finánczokká, hanem honpolgároká akarják tenni.

Ki alapította a vakok intézetét?

Ignác ur.

Kinek a pénzén?

Heumayer ur pénzén.

Ki adott hozzá téglát?

Nagyságos Rózsahegyvi István.

Hát maltert?

Perger Ignác.

És márvány követ?

Beöthy Lajos, Pest megye első alispánja.

Ki vette a házi szolgának a favágó battát?

Walfish bizottsági tag.

Lemásolta a katechismusból
Hiripi Jankó.

*) Csakugyan vérlázító, hogy e szerencsétlenek kényszerítve vannak ily módon szerezni pénzt az intézetnek. A nagy zéjjal megeresztett vak-kérdés, ugy látszik, sikként a ma forum elé került. Szerk.

Ft. Brunner úr predikációja.

Keresztény hivek! *Hallgasson meg tégedet az Úr, a te háborúságodnak napján!* Ezen szent ígét olvasom a Soltárok könyvében (XX. 2.) Keresztény hiveim! Lelkem mélyéből sohajtok a Teremtőhöz, ki a most idézett szavakban hozzánk beszélt. Igenis, háborúság napja virradt fel Ó-Buda községére, az egyház szerető karjaiból ki akarják tépni gyermekeiket s átadni az istentelen gonoszok kezébe, a kirkől irva vagyon: *Nagy az ő dicsekedése a te megtartásodban* (XX. solt. 6.) (Die kropfete Liesl: Ó das is schön!) Mily békésen jártak gyermekeink — azaz a ti gyermekeitek a keresztény iskolába, a szeretet ígét szívau gyöngéd lelkeikbe, s ime megküldi az úr az ő haragjában Eötvöst, kiről irva vagyon: *Hilkia pap nékem egy könyvet ada* (Kronika II. 33. 18) (Die Salimam: Ó Jezus Maria Jozef!) és ő azt mondá: legyenek az iskolák közösek, *felekezet-nélküliek*, azaz távolitassék el az anyaszentegyház *felekeze* is az iskolákból és zsidók, és aminiták

és philisteusok és kik laknak a Jordán vizén túl tanítsanak titeket, a mint az Irás mondja: *A pésztlészekben pedig ezek munkálkodának* (Nehemiás X. 1.). Le a zsidókkal, és füst lepje el a tanács házát és kik benne laknak, mert megmondá az Úr: *Megjárnak ők is mindaketten Máhlon és Kijlon* (Ruth 1. 5.) (Die Zwetschken Fróni: Gott sei meiner armen S. knödig.) Mi katolikusok akarunk maradni, a szentségek atyá oltalma alatt élvezni a túlvilág gyönyöreit, melyekből Nehemiás próféta már előre megjósolta: *A ganéjkaput pedig építé Malkija, Rékáb fija* (III. 14.). Élünk az Úr akarata szerint és ne hódoljunk a világi kormányynak, de álljunk ellen, és ne ülessük gyerekeinket a zsidókkal egy padra, mert megmondá már Ezsásás próféta: *Elmenének azért Ézékiás király szolgálói Esaiáshoz* (XXXVII. 5.) ekképen világosan tudunkra adván Ábrahám és Jákób istene, hogy az ő népével közös iskolába jó katolikus nem járhat, mert a primás ő eminentiája nem engedi, kinek neve áldassék örökkön örökké. Ámen. (Salimám, a kropfete Liesel és a Zwetschen Fróni ez alatt elszenderülvén, a csendre fölébrednek, s a szent ígét megindulva, kövekkel dobálják azokat, kiknek barcheszját ették.)

VIDÉKI TROMBITA.

I.

Fejérvár oct. 17.

Tekintetes szerkesztő ur! Örömhirt mondok. Drucker József jobboldali polgármestert sikerült nekünk szélső bali hazafiaknak addig marni, mignem hivatalából megugrott. No hiszen örült ennek a mi Gyalánk, a mi népünk apostola és nevelője; de még jobban örült s majd kiugrott bőréből, midőn pártunk egyik tagját, Pribék Antal urat a jeles potográfost sikerült megüresedett székbe tolni. Nehezen ment ugyan, mert a nép mégis szégyenlette, hogy Fejérvár ősi királyi városnak potográfós legyen a polgármestere; de a tudatlan nép között azzal agítaltunk mellette, hogy mint ügyes és tanult potográfós a város nagy adósságát kicsinyben lefotografrozza, hogy annál kevesebb adót kelljen fizetni és a város kis legelőjét nagyitva fogja lefotografrozni, hogy annál több marha megélhessen Fejérvárott. Azt is ígértük, hogy a jeles potográfós minden bizottmányi ülést le fog venni s annak tiszta jövedelmét a népnevelésre fogja fordítani. Így aztán sikerült többséget szerezni. Lássá szerkesztő ur, hogy értünk hozzá s tanulhatnanak tőlünk a deják-párti hanyaruló urak.

Maradtam tisztelő druszája

Fa Jankó.

II.

Fejérvár oct. 20.

T. szerkesztő ur! Ma tartott első ujonválasztott polgármesterünk. Biz az furán fotografrozott — azaz hogy festett az elnöki székben. Meglátszott rajta, hogy maga is röstelli. Egyszer kitört belőle a fotografósság, mert elbamészkozva Kaiser Sándor barátjára, akaratlanul rakiáltott: „Ne ugy ülj, kevésbében tartsd magad, akkor méltóságosabb lesz a kép! s csak akkor szedte össze magát, midőn megütközve nézett össze a hallgatóság. A körmei még sárgák a sok alkoholt, ezüstviz s olvasztott bankótul, akarom mondani aranytul; de hiszen majd lekopik, ha sokat vájkál a város dolgaiban.

Tisztelettel

Luji.

Napi hírek.

● **Irodalom.** Mint a lapokban olvassuk, a pozsonyi tanulók az „Államvagyorról” című gyöngéd dalokat, Lónyay ur pedig „Tavaszi virágok” című exposét nyújtottak át a királynak.

* * *

+ **Borsszem Jankó** megjárta! Ugyanazon Tóth Vilmos, kinek intendanturái candidatiója ellen nyilatkozott, államtitkár lett ugyanazon miniszteriumban, melynek ressortjához tartozik a nemz. színház s így tán jó részben tőle függ, ki lesz az intendans? Csak az nyugtat meg, hogy már most maga-magát nem neveztetheki ki intendansnak.

* * *

× **Csernátoni lapjának** oct. 20. (szerdai) 193-ik számában szórul szóra ez olvasható: „Engedélyezett hamis pénz van forgalomban a bécsi várszinpádon. Eddig ugyanis, ha a szinpádon pénzt kellett valakinek átadni, egy papír-csomagot használtak e célra, de akárhányszor történt is, a színészek kívül is, belől is nevettek. Ezen segíteni kellett s az igazgató hamis bankjegyeket készíttetett. Ez ellen azonban a pénzügyi excellenciának volt kifogása s majd csak hogy hamis-pénzkészítési pörbe nem fogta az igazgatót. Uj „pénzt” csináltattak tehát s ez a színészek nagy örömére meg is kapta az engedélyt. Távolról tökéletesen hasonlítanak bankjegyeinkhez. Az „öt forintosokon” a következő felirat olvasható: Öt színlap, érvényes az előadás alatt. Ezen jegynek sajnálatunkra nincsen semmi értéke, az országos pénztárak és liferansok tehát nem fogadják el. Szomorú, de való!” Ez utolsó felsóhajtásról nem tudjuk, a hamis bankó szövegében áll-e így, vagy — szerkesztői megjegyzés-e?

* * *

+ **Berzenczeyt** ismét megválasztották. Ujabb bizonyítéka ez annak, hogy a baloldal már csak azért is erősebb a Deák-pártnál, mert Dobsával már most duplán van bevezetve oly szerepkör, mely a jobboldalon nincs betöltve.

FEHÉRVÁRI NÓTA.

Fehérvári kanális, kanális,
Sok kofa klerikális, rikális.
Kuthy Márton a papja, a papja,
Párbért tőle kikapja, kikapja.

Akárhogy predikál is, dikál is
Mít ér hogyha nem episcopalis.
Ha a foto-polgármester fiskális
Vezet ultramontánt, radikálist.

CLERICALIA.

A IX-ik parancs és a VII-ik szentség a concilium előtt.

A hetedik szentség, kérjük, figyelembe vétecsék,
Pártosaink lévén a szűzek és az erény.

* * *

A gyula-fehérvári zsinat.

Túl a Királyhágón nagy még a szellemi járom:
Tiltják a papokat — látni szabad lapokat!
Rég törökök verték, most hegy mögöiek verik Erdélyt;
A Kolozsík s Veszélik — hátrafelé vezetik.

* * *

Victoria.

Összeszövetkeztek kofanéppel a hegy mögi sergek,
Sóprúnyel-ostrommal tartatik a viadal.
Ordít a szoknyásnem — bevedendő tán Jeruzsálem!
Brunner a hős vezető — győz, vagy e harcba vesz ő.
Végre a várkapukat beverik, vágják a futókat;
Győznek a sóprúnyelek — verve zsidó gyerekek.

THINBÁL.

A „B. Jankó” csodabogárgyűjteményéből.

Látélet.

1868 octob. 30-án Kucsár Samu úr Kápolnai lákostól felkerve az ő nejt G. Anat kit rugdulázás által beteg ágyba fekszik gyógyításra alla venni es a beteg állapotról a látélet kiadni tálatam —

A beteg neje ki 8-ik holnapba teherbe van, ágyba fekszik, ponoszolkodig a jobb hosso oldalan es jobb lábán nagy nyilomlásro, ugy hogy lelekedt nehezen szedi, az ölibe nagy szágatas, vér is indolt, nagy lász es soksor fájdalmat, ez az állapot 1 hetig tartat es csak az orvosi szorgolamnák csendes fekesnek mentete fel hogy a gyereket időtlen nem tette le a ginge a nélkül.

Orvosi Velemeny.

Mind a fentikből ki tetszik az állapot súlyos volt mert egy ginge nőt ki 8-ik holnapba terhes rugdolozni ennek a kis vetkezesi há hirtelen orvosi segitsegig nincs; veszedelmös lehetet volná, ugy is 3 hetig tartot meg megint feljarni birt.

Verpelet, 30 novemb. 1868.

K. A. s. k.
s. orvos.

Specificatio.

3 heti való gyógyítás Verpeletről 3-szor Kápolnara	
roszpont peur	16 ft. 80
Adott gyogyszereke	4 „ —
	Összesen 20 ft 80

Kiadói üzenetek.

Osányi L. urnak Sárkereszturon. Lapunk előfizetési ára esupán 1 frt 50 kr. lévén, a küldött összegért uraságotat 1870. év. február hó végeig jegyeztük be. — Burger Gusztáv urnak Graz. Előfizetése január hó végével telik le.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: Klíč Károly.